

Belang van het kind - gezamenlijk ouderlijk gezag - hoofdverblijfplaats

Arrest van het arbeidshof te Antwerpen van 17 december 2014 (A.H. vs. K. 019 en S.D.B., AR 2014/AA/256)

Onuitgegeven

In zijn arrest van 17 december 2014 heeft het Hof zich uitgesproken in een geschil omtrent de aanduiding van de bijslagtrekkende tussen twee uit de echt gescheiden ouders die niet samenwonen en het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen.

De feiten zijn als volgt.

De kinderbijslag werd uitbetaald aan de moeder op basis van een brevet van rechthebbende waarin vermeld werd dat er sprake was van co-ouderschap, en dat het kind bij de moeder was gedomicilieerd. De vader vroeg de arbeidsrechtbank om, in het belang van het kind, hem te laten aanduiden als bijslagtrekkende. De arbeidsrechtbank verklaarde de eis ontvankelijk maar ongegrond. De vader ging in beroep tegen dit vonnis.

Het Hof stelt vast dat de kinderbijslag in het verleden terecht aan de moeder werd betaald op basis van art. 69, § 1, derde lid, AKBW, gezien het om een situatie van co-ouderschap gaat, en het kind haar hoofdverblijfplaats heeft bij de moeder. Op basis van art. 69 § 1, vijfde lid, AKBW gaat het Hof echter over tot een onderzoek of de betaling aan de vader in plaats van de moeder inderdaad in het belang van het kind zou zijn. In haar beoordeling formuleert het Hof de volgende principes omtrent het vaststellen van wat in het belang van het kind is:

- Het feit dat de wijziging van de bijslagtrekkende zou zorgen voor een hoger bedrag voor andere kinderen in het gezin van de nieuwe bijslagtrekkende, wordt niet geacht in het belang van het kind te zijn.
- Een gelijkmatig verdeelde verblijfsregeling is op zich geen bewijs met weerslag op het belang van het kind.
- Een verslechtering van de financiële situatie van de eiser, die gecompenseerd zou worden door de kinderbijslag, is geen element dat aantoonde dat de verandering van bijslagtrekkende in het belang van het kind zou zijn.
- Een turbulente of onstabiele levensstijl van de huidige bijslagtrekkende kan niet geacht worden bewezen te zijn aan de hand van een enkele momentopname opgenomen in een PV.

Het Hof besluit dat de vader niet heeft bewezen dat de uitbetaling aan hem in het belang van het kind zou zijn, en verklaart het beroep ongegrond.